

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת אמור

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

"טוב להודות לה"

על הנאמר בפרשתנו: "וכי תזבחו זבח תודה לה'" (ויקרא כב, כט), אומרים חז"ל במדרש (ויקר"ר כז, יב): "כל הקרבנות בטליו, וקרבת תודה אינה בטלה לעולם. כל ההודיות בטליו, והודיית תודה אינה בטלה לעולם". לכן נפסק בשולחן ערוך (או"ח סי' נא, ט) שאת "מזמור לתודה" שבפסוקי דזמרה שבתפילת שחרית צריך לומר בניגון, כיון שכל השירות עתידות להתבטל חוץ מ"מזמור לתודה". בביאור הטעם לכך שקרבן התודה ומזמור לתודה לא יהיו בטלים לעולם יש לומר: כי תכלית כל הבריאה כולה היא שיכירו הנבראים את חסדי הבורא יתברך וטובותיו עמהם בכל עת ורגע, ויודו לו וישבחו אותו על כך. ומכיון שזוהי תכלית כל הבריאה, לכן דבר זה לא יתבטל לעולם, והוא נעלה יותר מכל דבר אחר. משום כך קרבן תודה ומזמור לתודה - הנובעים מההכרה העמוקה של האדם בחסדי הבורא עמו עד כי מתמלא ליבו על כל גדותיו ברגשי הודאה לבוראו ומתפרץ מפיו מזמור של תודה, ואף קרבן של תודה הוא חפץ להביא - לא יתבטלו לעולם, כי הרגשה זו של הכרת תודה לבורא יתברך היא תכלית כל הבריאה, וגורמת לה' נחת רוח יותר מכל דבר אחר. וככל שהאדם מרבה להכיר בטובות המרובות שהבורא עושה עימו בכל רגע ומודה לו על כך מעומק הלב, כך גם הקב"ה משפיע לו מן השמים יותר ויותר שפע של טובה וברכה. על כך יש ללמוד מלאה אימנו ע"ה, שכאשר ילדה את בנה הרביעי, יהודה, התרחב ליבה בשמחה גדולה, ונתמלא על כל גדותיו ברגשי הודאה לבורא עד שאמרה: "הפעם אודה את ה'" (בראשית כט, לה), ואף קראה לו בשם 'יהודה' על שם הודאתה, ומכח הודאה זו שהודתה לה' דוקא בלידתו של יהודה, נמשך מן השמים על נשמתו של יהודה שפע עצום של חכמה וגדולה אשר הודות להם זכה להיות בהמשך חייו המלך שבשבטים, ומזרעו יצא כל זרע מלכות ישראל ונשיאי ישראל ושאר הצדיקים הנשגבים עד עולם, ולמעלה מכל, משיחם של ישראל. אולם זאת יש לדעת, שכגודל מעלת ההודאה לה' כך גדולה ההקפדה בשמים על אדם שאינו מבחין בטובות שה' מטיב עמו ושוכח להודות לו עליהם. וכך מקובלנו מפי צדיקי עליון, אשר רוב ככל היסורים הבאים על האדם הם על כך שהוא שוכח להודות לבוראו על ימי השלוחה שהוא נותן לו, ולכן באים עליו יסורים לעוררו על כך. כשאדם רואה שלא הולך לו בדבר מסוים על אף כל השתדלותו, והוא מרגיש ששערי שמים כביכול סגורים בפניו. הוא רואה שהפרנסה לא זורמת, או שקשה מאוד בחינוך הילדים וכו' וכו' - הסגולה הבדוקה ביותר לפתוח את שערי השמים ולמשוך משם ישועה היא פשוט להודות לה' בפה מלא ומעומק הלב על כל הטובות שגמל עימו מעודו ועד היום הזה.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

התבוננות

נתבונן ביסוד גדול שכותב הרב דסלר, הוא קורא לזה שחיקה. לדוגמא אדם מחליט להתחזק בתפילה, יומיים שלושה ב"ה הוא הסתדר יפה מאד, אחר כך הוא מתחיל להשחק לאט לאט, עד שהוא מרגיש שהתפילה היא למשא עליו, מה הסיבה לכך? למה כעת קשה לו לקום? הרי בהתחלה הוא היה קם כמו אריה, בשעה שתים שלוש לפנות בוקר הוא היה כבר עומד לצאת מביתו, מה קרה פתאום שקשה לו מאד להתעורר בזמן לתפילה? אומר הרב שדבר זה מעיד שחסר בעבודת ה' שלו התבוננות, הוא עובד את ה' באופן קצת חיצוני.

כל עבודה שמקורה הוא פנימיות לעולם לא יהיה בה שחיקה, וכל עבודה שהיא מהשפה ולחוץ אחרי זמן מה יהיה בה שחיקה. למשל אדם שיש לו חממה של פרחים שבה השתילים נטועים בארץ ויונקים את הכוחות שלהם מהאדמה, תמיד החממה תישאר פורחת ויפה. אבל כשאדם קונה פרחים יפים לכבוד שבת ומניח אותם באגרטל, הם לא יחזיקו מעמד יותר מכמה ימים, מה ההבדל ביניהם? אלא שבחממה הפרחים נטועים באדמה, ולכן כל הזמן הם יונקים כוח מחדש, אבל כשהפרחים נמצאים באגרטל אין להם מאיפה לקבל כוח, ולכן הם נובלים, כי דבר שאין לו שורש סופו להירקב, אבל כשיש שורש, השורש לא יכזב - זה כללים בעבודת ה'.

זמני השבת

צאת השבת:		הדלקת נרות:	
19:55	ר"ת 20:48	19:03	ירושלים
19:54	ר"ת 20:45	19:02	תל אביב
19:56	ר"ת 20:48	19:05	חיפה
19:54	ר"ת 20:45	19:02	באר שבע

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

מסר מדויק במהלך השיעור

לפני כעשור עבדתי בקרית גת וגרתי אצל אחותי בקרית גת.

באחד הימים כשהגעתי לבית אחותי לאחר העבודה, אימי התקשרה אליי ואמרה לי שאבי לא מרגיש טוב ושאלה אם אוכל לקחתו למורינו הרב לקבל עצה וברכה...

הייתי אז צעיר וללא יכולות כלכליות ואמרתי לה שאני לא בטוח שאוכל כי אין לי ימי חופש וקשה לי לאבד יום עבודה מבחינה כלכלית ואולי עדיף שאחד מאחיי ייקח אותו.

דקה לאחר ניתוק השיחה הבנתי שאני טועה כי מדובר בהוריי ואין ספק שאני הוא זה שאמלא את בקשתה של אמא ולא אף אחד אחר.

נסעתי לנתיבות בערב ובבוקר שלמחרת קמתי עם אבי לתפילת הנץ אצל הרב.

בסיום התפילה לאחר השיעור של הבן איש חי הרב כמו כל בוקר לימד 'חק לישראל' ובין היתר מוסר.

הרב פתח את שיעורו בנושא כיבוד הורים... שכל אדם צריך לכבד את הוריו בצורה אבסולוטית ולא לחשוש מלהוציא ממון על כך... כי הכל חוזר בכפל כפליים...

נדהמתי מכך!

כל פעם שמגיעים לרב מקבלים תחושה שהמסרים מיועדים אל כל אחד ואחד בלי בכלל שמעלים את הנושא...

כ"כ שמחתי, ממש הרגשתי שהרב פונה אליי...

אגב זאת - כשהגיע תורנו לרב, תהיתי אם הרב זוכר את אבי לאחר כ-15 שנה או יותר שלא פגש בו, ומיד כשהרב ראה את אבי פנה אליו בשמו - 'מה שלומך ר' דוד היקר'.

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

הלכות הבדלה של מוצאי שבת קודש

שאלה: האם נשים חייבות בהבדלה במוצאי שבת וימים טובים על כוס של יין כמו האנשים, או שמא די להם בהבדלה שבתפילה, או שיסתפקו בברכת ברוך המבדיל בין קודש לחול?

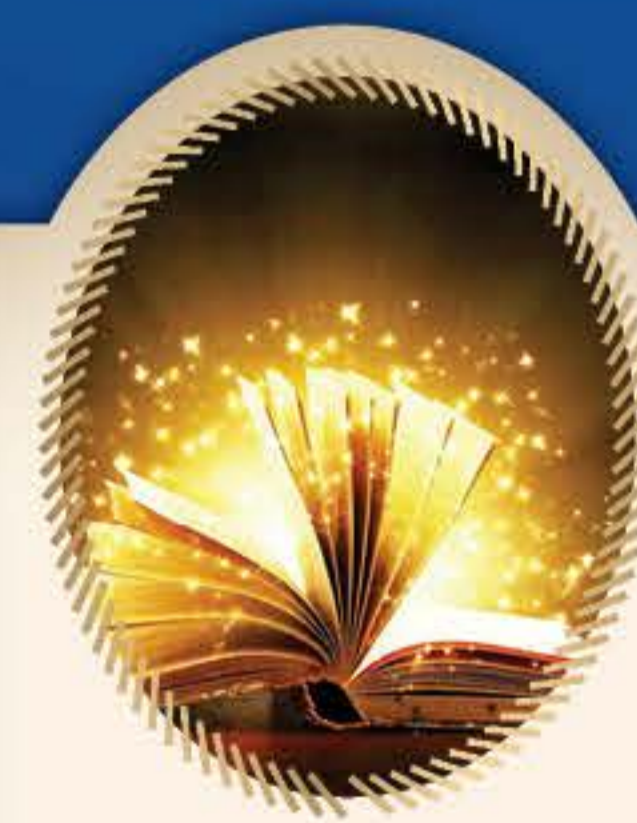
תשובה: נשים חייבות בהבדלה על הכוס במוצאי שבת וימים טובים, ויש אומרים שחיובם כמו החיוב של האנשים. ולכן גם אדם שכבר יצא ידי חובת הבדלה יכול להבדיל בביתו, ומצוה שיעשה כן, כדי להוציא את אשתו ובני ביתו ידי חובתם. ומכל מקום אם יודעות להבדיל לעצמן, והוא כבר שמע הבדלה בבית הכנסת ויצא ידי חובה, יש מי שאומר שטוב שיבדילו לעצמן.

ועל כן יעשה האדם הנהגה טובה, שיכוין שלא לצאת ידי חובתו בהבדלה שבבית הכנסת ואזי יבדיל לכולי עלמא בביתו, ועכ"פ גם אם יצא ידי חובתו העיקר להלכה שיכול לכתחילה לחזור להבדיל כדי להוציא את אשתו ובני ביתו וכנזכר. וכבר אמרו חז"ל הקדושים בגמרא (פסחים ק"ג) שלשה מנוחלי העולם הבא, הדר בארץ ישראל, והמגדל בניו לתורה, והמבדיל על הכוס במוצאי שבת. ואמרו עוד בגמרא (שבועות ח"י): כל המבדיל על היין במוצאי שבתות הויין ליה בנים זכרים, וביארו חז"ל הקדושים שיהיו לו בנים ראויים להוראה דכתיב התם ולהבדיל בין הקודש וכו' ולהורות את בני ישראל.

שאלה: האם מותר לנשים לטעום מכוס היין של ההבדלה?

תשובה: מעיקר ההלכה מותר לנשים לטעום מכוס היין של ההבדלה, אלא שכבר נהגו הנשים שנמנעות מלטעום מהיין של הבדלה, מכמה טעמים השייכים לחטא עץ הדעת. ומ"מ אם רצתה לטעום אין צריכים למחות בידה. ולרווחא דמילתא, אם נשאר יין בבקבוק, יתן לה מהיין הנשאר שם, ולכתחילה טוב שתמנע לגמרי מלטעום מהיין בהבדלה.

וכל זה כשהיא שומעת הבדלה מבעלה וכד'. אולם אם היא מבדילה לעצמה, וכגון שבעלה במילואים וכיוצא בזה, פשוט וברור שטועמת מהיין, ולכתחילה תשתה רביעית, ואם קשה לה תתן לאחד מילדיה שישתה רביעית. ובדיעבד שלא שתה רביעית, יצאו ידי חובתן, ואין צריך לחזור ולהבדיל פעם אחרת.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

חידושי תורה וכיבוד אב

מעשה ברבי אברהם, האדמו"ר מסוכטשוב, שבנעוריו הלך ובא אצל אביו, הגאון רבי נחום זאב, אב"ד אלקוש וביאלא, והשמיע באוזניו פירוש בהלכה שנתגלה לו בלימודו. גער האב בבנו ודחה בתוקף את חידושו. הוא טען שאין לחידוש כל יסוד ומופך הוא מיסודו. שתק רבי אברהם הצעיר, וקיבל דברי אביו. כעבור שנים עיין רבי נחום בסוגיא זו, נזכר בדברי בנו ונוכח לדעת בצדקתו. מיד שם פעמיו לבית בנו, נכנס ואמר: פעם לפני שנים, דחיתי חידוש שלך בהלכה ואתה קיבלת דברי, ועתה נוכחתי לדעת שצדקת אז, לכן באתי להודיעך שצדקת וההלכה כדבריך. ידעתי - ענה רבי אברהם. ולמה שתקת אז? המשיך רבי נחום זאב. השיבו האדמו"ר מסוכטשוב - וכי משום שצדקתי הייתי כבר פטור מכיבוד אב?

ענקי הרוח

מעשיית על גדולי החכמי ישראל

רבי שמעון בר יוחאי - י"ח אייר

בשעת פטירתו של רבי שמעון היו ליד מיטתו: בנו רבי אלעזר, וחברי האיזרא. ואמר להם רבי שמעון: שעת רצון היא עכשיו ורוצה אני לגלות לכם רזי תורה, ורבי אבא יכתוב את החידושים. נתעטף רבי שמעון בטלית והתחיל דורש ברזי תורה שלא שמעתן און מעולם עד שהגיע לפסוק "כי שם ציווה ה' את הברכה חיים עד העולם", ואמר רבי אבא: לא סיים המאור הקדוש לומר 'חיים' עד ששכך קולו, והייתי כותב וחשבתי לכתוב עוד ולא שמעתי, ולא יכולתי לזקוף ראשי מחמת האור העצום שהיה בבית באותה שעה ונזדעזעו כל איברי ושמעתי קול קורא ואומר "כי אורך ימים ושנות חיים יוסיפו לך" ושמעתי עוד קול אחר שאומר "חיים שאל ממך נתתה לו אורך ימים עולם ועד". וכל אותו היום לא פסק האש והאור מהבית ולא יכל אף אחד לעלות לבית מפני האור העצום, וכל אותו היום הייתי יושב ובוכה שנוכה להתעסק בקבורתו של רבי שמעון, ורק אחר שהסתלקה האש ראיתי את המאור הקדוש, קודש הקודשים שנסתלק מהעולם - מעוטף, ושוכב על ימינו ופניו שוחקות, עמד בנו רבי אלעזר ונטל ידיו ונישק להן, ואני לחכתי העפר שתחת כפות רגליו, ובקשו החברים לבכות ולא יכלו לדבר, ובנו רבי אלעזר נפל שלש פעמים על פניו ולא יכל לפתוח פיו. לבסוף פתח ואמר: "אבא אבא, יחיד נשתיירתי" ... עמד רבי חייא על רגליו ואמר עד עכשיו היה המאור הקדוש עוסק עימנו ועכשיו צריכים אנו להתעסק בכבודו. עמדו רבי אלעזר ורבי אבא והרימו את המיטה ונתמלא הבית ריח בשמים, ובשעה שהוציאו המיטה מהבית נשאה היא את עצמה באור והיה עמוד אש הולך לפניה, ושמעו בת קול שאומרת "עולו והתכנסו להלולא דרבי שמעון" יבוא שלום וינוחו על משכבותם" וכשנכנסה המיטה למערה שמעו קול במערה: "זה האיש מרעיש הארץ ומרגיז ממלכות - כמה קיטרוגין משתתקין ביום הזה בעבור בר יוחאי שבוראו משתבח בו בכל יום, אשרי חלקו למעלה ולמטה, ועליו נאמר "ואתה לך לקץ ותנוח ותעמד לגרלך לקץ הימין".

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת מו"ד הגאון החיד"א שליט"א

שמירת העיניים - עיקר הקדושה

ביאר אבא היקר עטרת ראשינו רבינו יורם מיכאל אברג'ל, שהתורה הקדושה מצווה את הכהנים במצוות מיוחדות דווקא לכהנים, כגון שלא להיטמא למת, וכן שלא לשאת נשים שהן פסולות לכהונה, וזה נובע מכך שהכהנים הם קדושים בקדושה מיוחדת, ולכן מוטלת עליהם חובה קדושה לשמור את עצמם בתוספת קדושה, כמו שנאמר: "קדושים יהיו לאלהיהם" (ויקרא כא, ו). והעלה אבא היקר והאהוב עטרת ראשינו רבינו יורם מיכאל אברג'ל בשם חז"ל הקדושים רמז מעניין מאד, שאמנם פסוקים אלו עוסקים בכהנים, אך לאמיתו של דבר יש בהם מסר חשוב לכל יהודי ויהודי, גם לנו הישראלים, הגם שאנחנו לא כהנים של ממש, מכל מקום, כל עם ישראל בכללותם נקראים "כהנים", כמו שאמר הקב"ה לכל עם ישראל לפני שנתן לנו את התורה הקדושה בהר סיני: "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש" (שמות יט, ו) ולכן מוטלת הזכות הגדולה והחובה הקדושה על כל יהודי ויהודי ללא יוצא דופן לשמור טוב על מידת הקדושה, ולא לחלל את המידה הנפלאה הזו חס ושלום.

ועיקר הקדושה מתחילה בזה שהאדם זוכה לשמור את העיניים הטהורות שנתן לו ה' יתברך, שלא להסתכל בדברים לא צנועים, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים בתלמוד ירושלמי מסכת ברכות, (פרק א הלכה ה): 'ליבא ועינא תרין סרסורין דחטאה', כלומר, הלב והעיניים הם כאילו שני "המתווכים" של העבירה, דכתיב: "תנה בני ליבך לי ועיניך דרכי תצורנה" (משלי כג, כו) - אמר הקב"ה: 'אי יהבת לי ליבך ועיניך אנה ידע דאת לי'. כלומר, אמר הקב"ה, אם אתה נותן לי את העיניים ואת הלב, הכוונה, אם אתה שומר עליהם, אני יודע שאתה שלי. ומבואר שהדבר הראשון שמושך את האדם לדבר עבירה אלה דווקא העיניים, כיון שרק לאחר שהעיניים רואות מראה אסור הלב מתחיל לחמוד אותו, כמו שאמרו חז"ל (סנהדרין מה, א): 'אין יצר הרע שולט אלא במה שעינו רואות', ולאחר שהלב חומד את האיסור, באים שאר איבריו של האדם ועושים את זה בפועל - נמצא שהכל מתחיל בעיניים, ומי שמקדש את עיניו כראוי ושומר אותן טוב שלא יראה מראות אסורות, הרי הוא שמור מכל חטא. לכן מצוה על כל יהודי ויהודי, להשתדל לשמור על העיניים, ולא להסתכל במראות אסורות, והעלה אבא היקר רבינו יורם אברג'ל, שמצות שמירת העיניים היא לא ממידת חסידות אלא איסור מפורש בתורה כמו שנאמר: "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם" (במדבר טו, לט).

"והאבן הזאת אשר שמרתי מצבה להיות בירת אלוהים"

לרגל שיפוץ בית המדרש הזמנות נדירה
לרכוש אבן מקורית מבית מדרשו
של הרב יורם אברג'ל זיע"א
האבנים הללו עדות לשנים של תורה, תפילה ומסירות נפש

חייגו עכשיו והכניסו את אבן הברכה לביתכם:

08-6381000

ואשרי מי שתהיה אבן זו קבועה בקיר ביתו!

פרטי התקשרות קול רינה

08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יורם אברג'ל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

did.li/HARAV-HABERGEL
יוטיוב הרב יורם אברג'ל

פניני השבוע

לעולם אל תוותר על סביבה טובה
ושכנים טובים למען עתיד ילדיך
היקרים.

העלון מוקדש:
להצלחת משפחת צפוני הי"ו
לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו
לע"נ שלום מעתוק בן שמחה ז"ל
לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל
לע"נ אסתר בת זה'אר ז"ל

הרב יורם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה
לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע,
בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום
להשראת שכינה, **תפקידי להגן עליו**".

ד"ר יורם אברג'ל
י"א אדר